

BORSUK

– *Meles meles*

Systematyka

- królestwo: zwierzęta
- typ: strunowce
- podtyp: kręgowce
- gromada: ssaki
- rząd: drapieżne
- rodzina: łasicowate

Jak wygląda?

Borsuk, znany również jako jaźwiec – należy do rodziny łasicowatych i w Polsce jest jej największym przedstawicielem. Masa ciała w okresie wiosennym wynosi ok. 10 kg. Borsuki gromadzą w ciągu lata i jesienią rezerwy tłuszczowe, a ich masa ciała wzrasta o 60–70% w stosunku do masy wiosennej, a czasem się podwaja. Niektóre osobniki ważą w tym czasie powyżej 20 kg. Rezerwy tłuszczowe są stopniowo zużywane w okresie zimowym, kiedy to borsuki tracą około 45% jesiennej masy ciała. Jest silnej budowy, z nieco nieproporcjonalną do reszty ciała małą, długą i stosunkowo wąską głową, małymi oczami i uszami, grubą szyją i krótkimi mocnymi nogami znakomicie przystosowanymi do kopania nor. Futro borsuków jest siwopopielate z domieszką czarnego, głowa prawie biała, z czarnymi pasmami po bokach, łapy zaś, pierś i szyja od spodu czarne.

W jakim środowisku żyje?

Zasiedla różne tereny od typowo leśnych po mozaikę polno-leśną, choć preferuje żyzne lasy liściaste. Borsuki żyją samotnie, zachowując więzy w grupach rodzinnych składających się z pary lub kilku dorosłych osobników i tegorocznego przychówku. Grupa zajmuje terytoria rodzinne o różnej wielkości: od kilku do ponad 20 km². W skład grupy rodzinnej może wchodzić kilkanaście, a nawet ponad 30 osobników. Terytoria rodzin (grup) są rozdzielne lub w niewielkim stopniu pokrywają się ze sobą, a arealy poszczególnych osobników w grupie nakładają się na siebie. Dominujący samiec jest odpowiedzialny za podtrzymanie terytorium. Młodym wędrującym przez otwarte tereny często, jako ochrona, towarzyszą dorosłe osobniki. Pod koniec jesieni borsuki zazwyczaj ograniczają swoją aktywność do najbliższych okolic nory głównej. Jaźwiec jest drapieżnikiem dobrze przystosowanym do kopania nor. Tak zwane nory główne, wykorzystywane jako miejsca rozrodu i schronienia zimowe, charakteryzują się zazwyczaj skomplikowaną strukturą wewnętrzną (wiele otworów wejściowych, znaczna długość tuneli podziemnych, liczne komory gniazdowe) i są efektem pracy wielu pokoleń borsuków. Znane są nory zasiedlane nieprzerwanie przez dziesięciolecia, a nawet setki lat.

Czym się żywi?

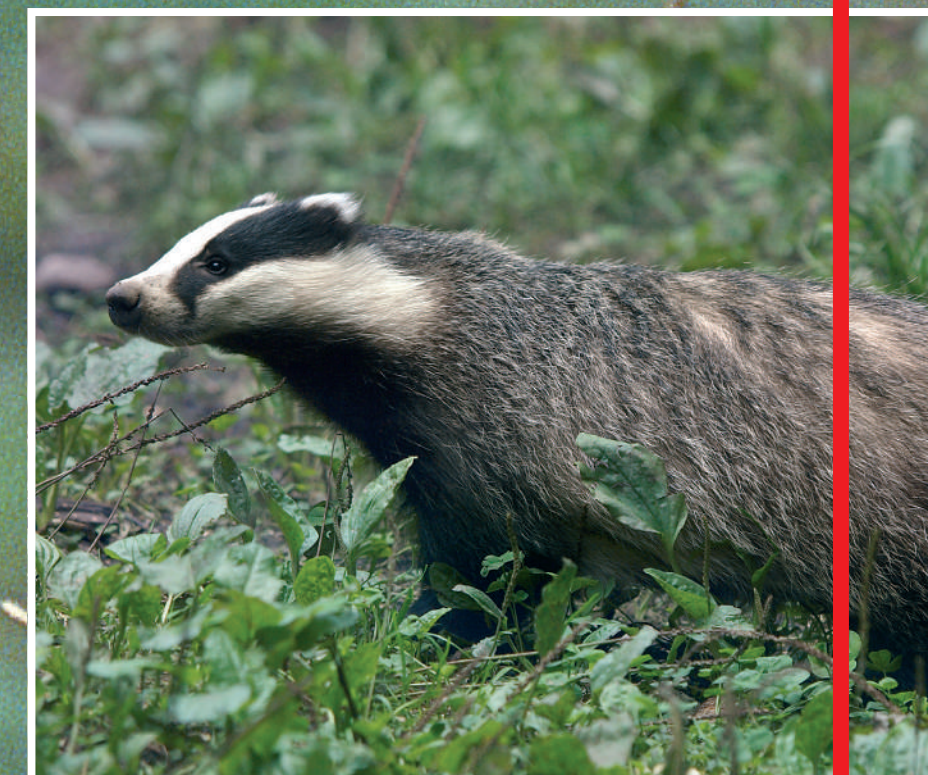
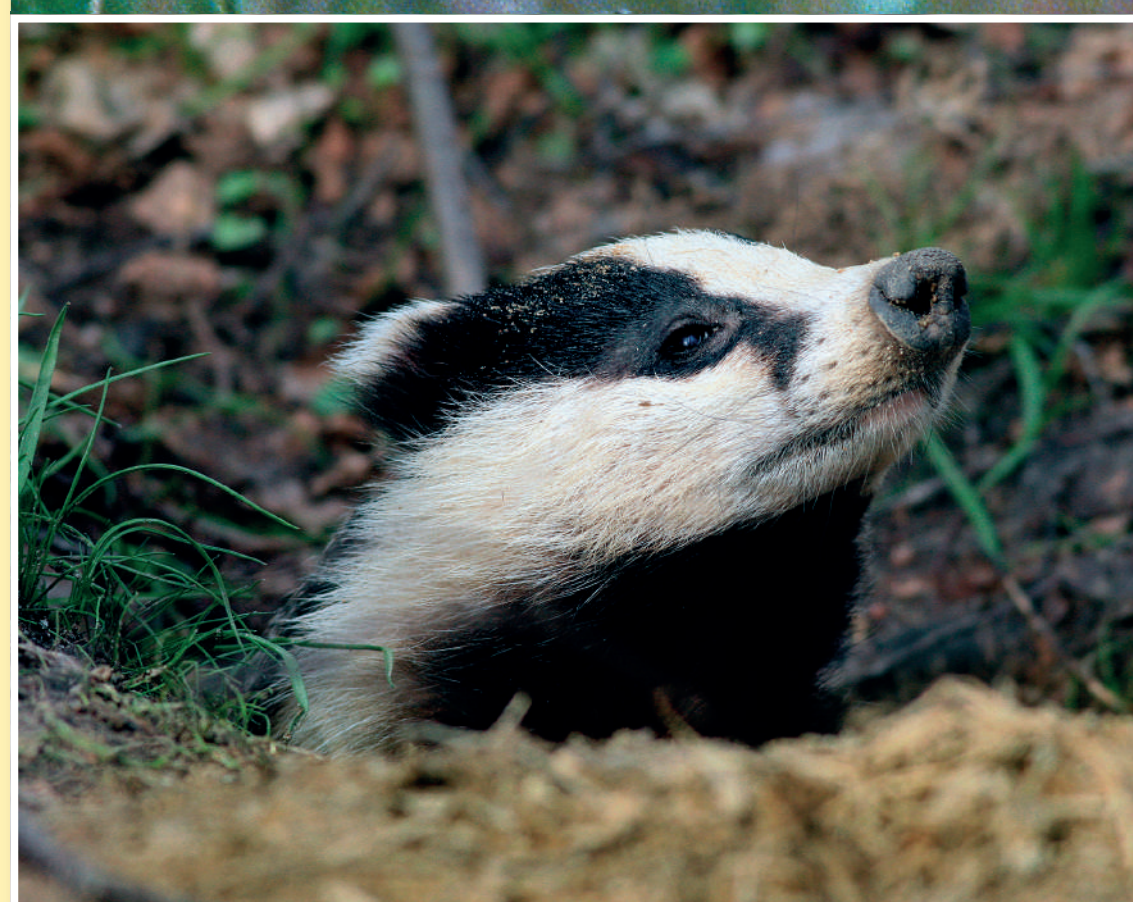
W naturalnych lasach podstawę pożywienia stanowią wiosną dżdżownice, a latem i jesienią oprócz dżdżownic także płazy. Na obszarach mozaiki polno-leśnej pokarm borsuka jest bardziej urozmaicony. Mimo że wiosną także dominują dżdżownice, to latem większą rolę odgrywają owoce, zboża i drobne gryzonie. Nie gardzi również grzybami, żółędziami. Mimo że porusza się wolno, ociężale i dość hałaśliwie, stanowi spore zagrożenie dla młodych królików i zajęcy oraz ptaków i ich jaj – szczególnie chronionych, jak guszcze i cietrzewie, ale również jarząbków, bażantów i kuropatw.

Czy wiesz, że:

- Przeważającą część doby borsuki spędzają w swoich kryjówkach – średnia aktywność poza norami wynosi jedynie 4 godziny na dobę.
- Borsucze nory są bardzo czyste – w odróżnieniu od zamieszkałych przez lisy. Wprowadzający się do borsuczej nory lis często staje się dla nich tak uciążliwy i przykry, że zmuszone są ją porzucić.
- Borsuki wykazują z reguły aktywność nocną, ale na obszarach słabo penetrowanych przez ludzi mogą wędrować po swoim terenie także w ciągu dnia.
- Wrogami borsuka, szczególnie młodych osobników, są waleśające się psy.
- Okres godowy borsuków, zwany cieczką, to przełom lipca i sierpnia, a młode rodzą się od połowy lutego do połowy kwietnia.
- W warunkach naturalnych borsuki dożywają wieku ponad 10 lat.

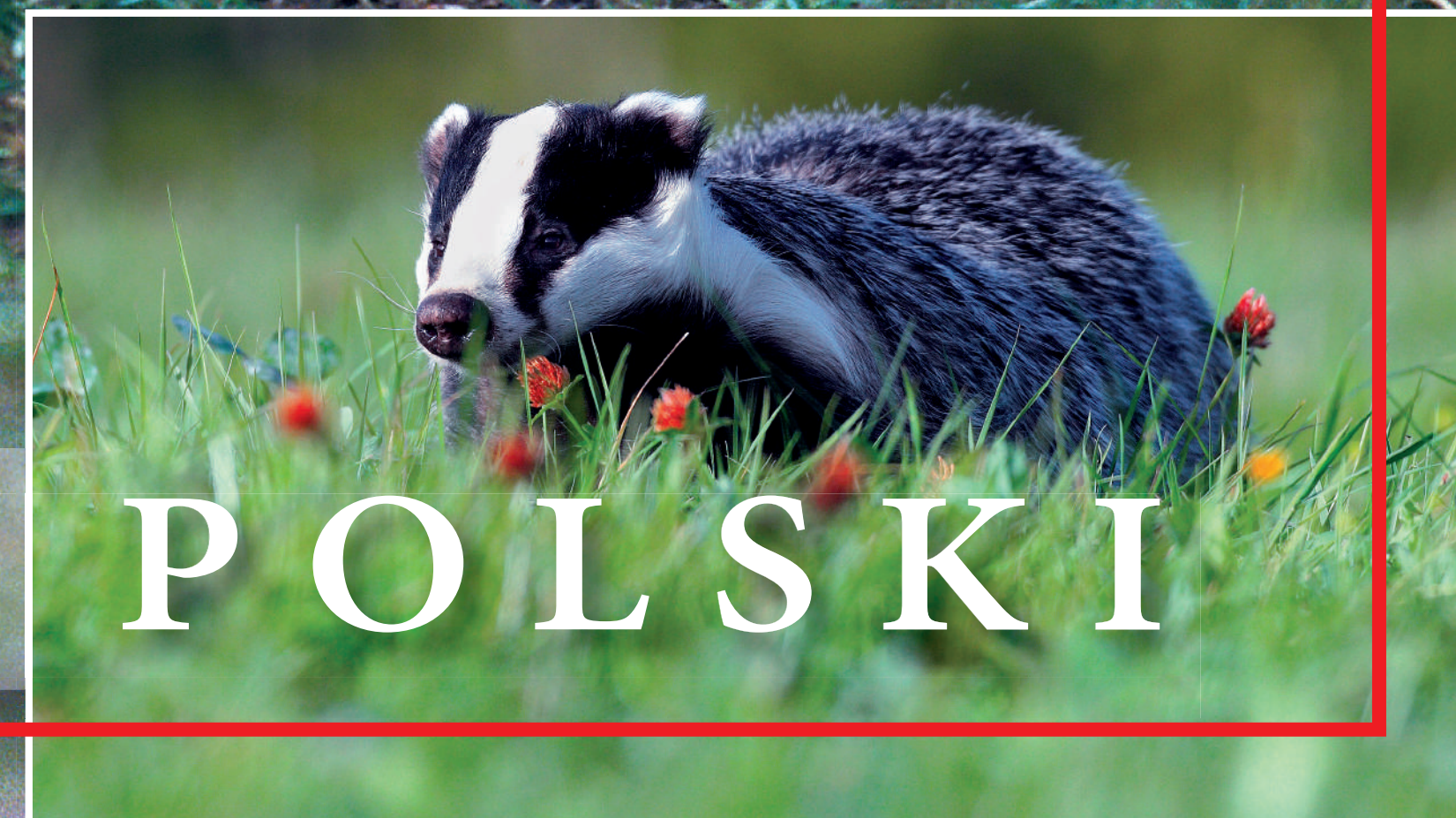
Borsuk

Czym się żywi?

Jak wygląda?

W jakim środowisku żyje?

ZWIERZĘTA POLSKI

Polski Związek Łowiecki